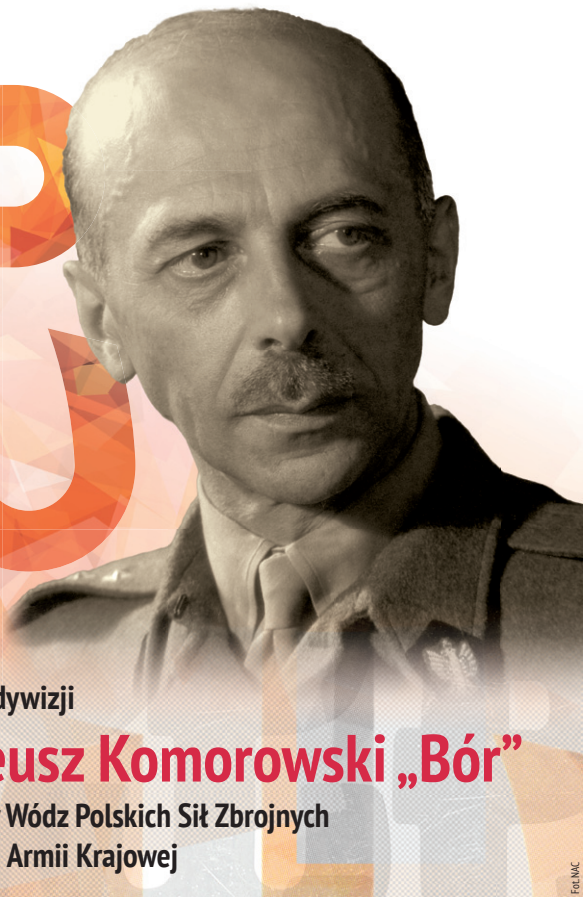

PRZYWÓDCY POLSKI WALCZĄCEJ

P

generał dywizji

Tadeusz Komorowski „Bór”

Naczelnny Wódz Polskich Sił Zbrojnych

Dowódca Armii Krajowej

PRZYWÓDCY POLSKI WALCZĄCEJ

Tadeusz Komorowski

„Bór” (1895–1966)

Generał dywizji Wojska Polskiego. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. We wrześniu 1939 roku zastępca dowódcy kombinowanej Brygady Kawalerii. W konspiracji założyciel Organizacji Wojskowej Krakowa. Po jej scaleniu ze Związkiem Walki Zbrojnej i przeniesieniu do Warszawy został wyznaczony na zastępcę Komendanta Głównego ZWZ-AK generała Roweckiego. Po jego aresztowaniu objął w lipcu 1943 roku funkcję dowódcy Armii Krajowej. Zdecydował o podjęciu przez AK akcji „Burza”, a także wydał rozkaz rozpoczęcia powstania warszawskiego. 30 września 1944 roku mianowany Naczelnym Wodzem Polskich Sił Zbrojnych. Po kapitulacji powstania znajdował się w niewoli niemieckiej. Po wyzwoleniu w maju 1945 r. objął urząd Naczelnego Wodza, który sprawował do 1946 r. Pozostał na emigracji w Wielkiej Brytanii, pełniąc m.in. obowiązki premiera rządu RP na uchodźstwie w latach 1947–1949.

Maciej Żuczkowski

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

www.pamiec.pl/ppp